

TECHNICKO-EKONOMICKÉ SOUVISLOSTI ZADÁVÁNÍ VEŘEJNÝCH ZAKÁZEK

EVA KUBIŠOVÁ

Právnická fakulta, Masarykova univerzita, Česká republika

Abstract in original language

Tento příspěvek se zabývá analýzou zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů. Právní úprava veřejných zakázek, a s tím související účelné rozdělování veřejných zdrojů, má zajisté velký vliv na ekonomiku České republiky. Z uvedených důvodů autorka považuje za přínosné se zabývat technicko-ekonomickými souvislostmi zadávání veřejných zakázek, a dále se bude zabývat zejména technickými podmínkami a hodnocením nabídek podle základního kritéria ekonomické výhodnosti nabídky.

Key words in original language

veřejné zakázky, technicko-ekonomické souvislosti zadávání veřejných zakázek, hodnocení nabídek

Abstract

This article deals with analysis of the Public Procurement Act No. 137/2006 Coll. Enactment of public procurement and efficient distribution of public resources have quite a big influence on the Czech Republic economy. For this reason the author considers the technical economic part of public procurement very important. The author in this article deals with technical qualifications and evaluation of bids according to economic expediency of the bid.

Key words

Public procurement; technical economic part of public procurement; evaluation of bids.

1. ÚVOD

V současné době je oblast zadávání veřejných zakázek upravena zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, který byl dne 14. března 2006 přijat Parlamentem České republiky, a který nabyl účinnosti dne 1. července 2006. Zákon byl již celkem 11 krát novelizován, ale nejdůležitější byla změna provedená zákonem 417/2009 Sb. účinná od 1. 1. 2010 a zákonem 179/2010 účinná od 15. 9. 2010. Veřejné zadávání je regulováno i zákonem č. 139/2006 Sb., o koncesních smlouvách a koncesním řízení (koncesní zákon), který samostatně upravil problematiku koncesí na stavební práce a na služby. Cílem zákona nebylo jen převzít a zakotvit základní principy vycházející z evropské právní úpravy veřejných zakázek, ale i zajistit efektivní, hospodárné a účelné vynakládání veřejných prostředků.

Ekonomickou důležitost zadávání veřejných zakázek lze spatřovat i v nemalých legislativních zásazích Evropské unie. Tyto zásahy můžeme považovat za oprávněné, když vezmeme v potaz skutečnost, že dle odhadů Evropské komise představují veřejné zakázky ročně 1,5 bilionu EUR, tj. 16 % unijního HDP. A proto osoby, které se na zadávání veřejných zakázek podílejí, musí rozhodovat podle zvláštních procesních pravidel normativně zakotvených, neboť rozhodují o velkých finančních hodnotách z veřejných zdrojů.¹ Význam veřejných zakázek lze proto spatřovat nejen z právního hlediska, ale i z hlediska ekonomického. Oba tyto aspekty jsou z hlediska fungování tržního hospodářství neoddělitelné a na sobě nezávislé.

Zadávání veřejných zakázek by mělo vést k efektivnímu a účelnému zabezpečení veřejných potřeb. Veřejné prostředky, které mají k dispozici potenciální zadavatelé veřejných zakázek, jsou co do jejich objemu výrazně omezeny, proto každý z těchto zadavatelů by měl kvalifikovaně rozhodovat o jejich využití a zejména si ujasnit priority při realizaci investičních akcí, projektů i běžných nákupů. Právní vztahy zadávání veřejných zakázek jsou na našem území regulovány již 15 let, ale na efektivnost realizace veřejných investic působí v omezené míře. Sebedokonalejší aplikace zásad transparentnosti, rovného zacházení a nediskriminace však nemůže odstranit plýtvání veřejnými finančními prostředky způsobené rozhodnutími zadavatelů o málo účelném nákupu zboží (např. nábytku, počítačů, automobilů atd.), málo účelném poskytování služeb (např. kácení stromů), nebo zbytečně rozsáhlých stavebních akcích (např. rekonstrukcích a výstavbě radnic, nemocnic atd.).

2. TECHNICKO-EKONOMICKÉ POJETÍ VEŘEJNÉ ZAKÁZKY SPOČÍVÁ PŘEDEVŠÍM:

v důkladné analýze potřeby pořízení zboží, provedení stavebních prací, nebo poskytnutí služeb;

ve výběru druhu zadávacího řízení, tzn. otevřeného nebo užšího řízení, jednacího řízení s uveřejněním, resp. bez uveřejnění, soutěžního dialogu nebo zjednodušeného podlimitního řízení. Druh zadávacího řízení by měl být zvolen po komplexní úvaze o efektivních možnostech realizace předmětu veřejné zakázky, nikoliv např. pouze podle kapacitní náročnosti zadávacího procesu pro zadavatele;

ve formulaci veškerých požadavků zadavatele, obsahujících vymezení předmětu veřejné zakázky, tzn. zadávacích podmínek uvedených v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení (požadavky na prokázání kvalifikace, zadávací dokumentace, lhůty pro podání nabídek, požadavky na varianty a hodnotící kritéria). Zákon o veřejných zakázkách však vždy umožňoval a umožňuje zadavateli volit racionální strategii realizace rozsáhlých projektů

---

¹ JURČÍK, R. *Zákon o veřejných zakázkách, komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2006, s. 9.

prostřednictvím několika samostatných veřejných zakázek nebo jedné, na části rozdělené veřejné zakázky, aby nedocházelo k plýtvání finančními prostředky přidělením rozsáhlé veřejné zakázky například jednomu dodavateli.²

Technické podmínky jakožto jeden z obligatorních prvků zadávací dokumentace, v případě je-li odůvodněna předmětem veřejné zakázky (§ 44 odst. 3) písm. b)), jsou upraveny v § 45 zákona. V případě veřejných zakázek na dodávky nebo služby jde o vymezení charakteristik a požadavků na dodávky nebo služby stanovené objektivně a jednoznačně způsobem vyjadřujícím účel využití požadovaného plnění zamýšlený zadavatelem. Technickými podmínkami na stavební práce se rozumí souhrn všech technických popisů, které vymezují požadované technické charakteristiky a požadavky na stavební práce, a současně dodávky a služby související s těmito stavebními pracemi, jejichž prostřednictvím je předmět veřejné zakázky na stavební práce popsán jednoznačně a objektivně způsobem vyjadřujícím účel použití zamýšlený zadavatelem. Technické podmínky mají charakter vlastností, předpokladů, které musí být obsahově všechny splněny. K jejich sledování lze použít metodu grafického sledování splnění technických podmínek. Pro každou charakteristiku stanovíme jí odpovídající ukazatel, můžeme při sledování každé nabídky rozčlenit nabídky na množinu nabídek splňujících danou technickou podmínku a na množinu nabídek nesplňujících danou technickou podmínku. Ty nabídky, které nedosahují stanovenou hodnotu, jsou vyřazeny.³

Stanovit technické podmínky může zadavatel:

- *Odkazem na normativní dokumenty*, dle § 46 zákona především české technické normy přejímající evropské normy, evropská technická schválení, obecné technické specifikace stanovené v souladu s postupem uznaným členskými státy Evropské unie a uveřejněné v Úředním věstníku Evropské unie, mezinárodní normy, nebo jiné typy technických dokumentů než normy, vydané evropskými normalizačními orgány. Není-li možné technické podmínky formulovat podle předchozích dokumentů, zadavatel je formuluje s využitím odkazu na české technické normy, stavební technická osvědčení nebo národní technické podmínky vztahující se k navrhování, posuzování a provádění staveb a stavebních prací a použití výrobků.

- *formou požadavků na výkon nebo funkci* (vymezení základních „výstupních“ parametrů předmětu veřejné zakázky), mohou zahrnovat charakteristiky z hlediska vlivu na životní prostředí. Zadavatel je zde povinen specifikovat v zadávacích podmínkách požadované parametry předmětu plnění z hlediska jeho nároků na výkon či funkci poptávaného

---

² Zdroj: Ing. Václav Vaindl, emeritní vrchní ředitel odboru veřejných zakázek Ministerstva pro místní rozvoj, (konzultace).

³ FRANTIŠEK OCHRANA, *Zadávání, hodnocení a kontrola veřejných zakázek ekonomická analýza*. 1. vydání. Praha: Ekopress, s.r.o. 2008, s.24.

plnění. Tyto musí být dostatečně přesné, aby uchazečům umožnily jednoznačně určit předmět zakázky a zpracovat porovnatelné nabídky. Z daného lze usoudit, že takový způsob formulace a stanovení technických podmínek, vymezení požadavků a charakteristik je pro zadavatele mnohem náročnější.

- kombinací obou těchto způsobů.

Technické podmínky nesmějí být stanoveny tak, aby určitým dodavatelům zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely neodůvodněné překážky hospodářské soutěže. Zadavatel je tedy při formulaci technických podmínek povinen dodržovat zásady nediskriminace.

Na základě novely č. 179/2010 Sb. byly do zákona přidány tzv. zvláštní technické podmínky, které jsou upravené v § 46a. Způsob stanovení zvláštních technických podmínek stanoví zvláštní prováděcí předpis, který prozatím nebyl přijat. Tyto se týkají veřejných zakázek na dodávky, jejichž předmětem jsou vozidla kategorie N1, N2, N3, M1, M2, M3 a musí zohlednit energetické a ekologické provozní dopady. Těmito dopady se rozumí spotřeba energie, emise CO₂ a emise Nox, NMHC a částic.

3. HODNOCENÍ NABÍDEK PODLE ZÁKLADNÍHO KRITÉRIA EKONOMICKÉ VÝHODNOSTI NABÍDKY

Současný zákon *nabídku* výslovně nedefinuje, ačkoliv zákon předchozí definici nabídky obsahoval. Za nabídku ve smyslu zákona lze považovat úkon dodavatele, jímž projevuje svou vůli poskytnout zadavateli konkrétní plnění při dodržení podmínek stanovených zadavatelem. Nabídka ve smyslu zákona představuje nabídku uzavření smlouvy o realizaci veřejné zakázky za konkrétních smluvních podmínek. Zadávací řízení je pak soutěží o to, který uchazeč nabídne zadavateli nejvýhodnější smluvní podmínky.⁴ Dodavatel, který se rozhodl zúčastnit soutěže o veřejnou zakázku, podá nabídku, čímž se stává uchazečem o veřejnou zakázku. Zákon v § 68 uvádí, že předpokladem zadání veřejné zakázky dodavateli je podání nabídky v zadávacím řízení. Následující ustanovení pak stanoví, co je obsahem nabídky a také důležité upozornění, že uchazeč může podat v rámci téhož zadávacího řízení pouze jednu nabídku a také to, že varianty nabídky jsou přípustné pouze v případech, kdy je veřejná zakázka zadávána na podkladě ekonomické výhodnosti, za podmínek stanovených zákonem (§70) a pokud zadavatel v zadávacích podmínkách varianty předem výslovně připustil. Je-li dodavatelem podáno více nabídek v tomtéž zadávacím řízení (může jít o případy kdy, dodavatel podá v jednom zadávacím řízení více nabídek sám za sebe nebo společně s dalšími dodavateli, nebo je-li subdodavatelem, jehož prostřednictvím jiný dodavatel v tomtéž zadávacím řízení prokazuje kvalifikaci), jsou tyto nabídky zadavatelem vyřazeny a tento dodavatel,

---

⁴ RAUS, D., NERUDA, R. *Zákon o veřejných zakázkách. Komentář*. Praha: Linde, 2007, s. 505-506.

který poruší daný zákaz, je bezodkladně vyloučen z účasti v zadávacím řízení.

Nabídkou z ekonomického hlediska rozumíme nabízené plnění dodávky zboží, služeb či provedení stavebních prací s definovanými užitnými a nákladovými parametry. Tyto užitné a nákladové parametry vycházejí z očekávání zadavatele, vyjádřeného v předmětu veřejné zakázky, jeho cílů, podmínek řešení, tak jak je vymezuje zadávací dokumentace. Očekávání zadavatele je ekonomická kontrola prováděná předem. Následná ekonomická kontrola je pak umožněna v rámci realizované nabídky.⁵

Hodnocení nabídek je jednou z nejdůležitějších částí celého procesu zadávání veřejných zakázek. Hodnocení nabídek je v zákoně upraveno v ustanoveních § 74 a násl., zejména jde o § 76 zákona.

Hodnotící komise má za povinnost jednotlivé nabídky pečlivě zhodnotit a na základě hodnotících kritérií (viz níže) vybrat nejvhodnější nabídku. Hodnotící komise posoudí nabídky uchazečů z hlediska splnění zákonných požadavků a požadavků zadavatele uvedených v zadávacích podmínkách. Nabídky, které dané požadavky nesplňují, musí být vyřazeny. Při posouzení nabídek jednotlivých uchazečů z hlediska splnění zadávacích podmínek posoudí hodnotící komise též výši nabídkových cen ve vztahu k předmětu veřejné zakázky. Jestliže nabídka obsahuje mimořádně nízkou nabídkovou cenu ve vztahu k předmětu veřejné zakázky, musí si hodnotící komise vyžádat od uchazeče písemné zdůvodnění těch částí nabídky, které jsou pro výši nabídkové ceny podstatné (§77). Neodůvodnil-li uchazeč mimořádně nízkou nabídkovou cenu ve stanovené lhůtě, nebo posoudila-li hodnotící komise jeho zdůvodnění jako neopodstatněné, musí být nabídka vyřazena (§77 odst. 6). Z rozhodnutí úřadu ÚOHS (VZ S 177/05 – 9. 12. 2005) vyplývá, že dle zákona hodnotící komise sice nemusí zdůvodnit, proč považuje konkrétní cenovou nabídku za mimořádně nízkou, ale má povinnost rozhodnout tak, aby její rozhodnutí bylo přezkoumatelné, musí být dostatečně transparentní, aby vylučovalo možnou diskriminaci uchazeče o veřejnou zakázku. Z rozhodnutí musí být patrné, proč byla tato nabídková cena zadavatelem posouzena jako mimořádně nízká.

Pro hodnocení nabídek stanovuje zadavatel v zadávacích podmínkách tzv. hodnotící kritéria (§78). Při zadávání veřejných zakázek je zadavatel oprávněn zvolit mezi dvěma **základními hodnotícími kritérii**, kterými jsou *ekonomická výhodnost* nabídky nebo *nejnižší nabídková cena*. Při výběru mezi těmito dvěma druhy je omezen jen v případě soutěžního dialogu, kde je oprávněn zadat veřejnou zakázku pouze na základě kritéria ekonomické výhodnosti nabídky.

---

⁵ FRANTIŠEK OCHRANA, *Zadávání, hodnocení a kontrola veřejných zakázek ekonomická analýza*. 1. vydání. Praha: Ekopress, s.r.o. 2008, s.12.

Pokud si zadavatel zvolí hodnocení dle jediného kritéria *nejnižší nabídkové ceny*, vyhrává nabídka s nejnižší nabídkovou cenou. O výši předložených cen pak není sporu a postavení hodnotící komise je v mnohém zjednodušeno. Jedná se o objektivně hodnotitelné kritérium a v tomto případě pak připadají v úvahu pouze námitky neúspěšných uchazečů ve věci mimořádně nízké ceny. Zadavatel na základě ekonomických principů hospodárnosti (minimalizace nákladů při splnění požadovaných parametrů pořizovaného veřejného statku či veřejné služby), principu efektivnosti (nákladů na jednotku výstupu pořizovaného veřejného statku či veřejné služby) vybírá nabídku, která s ohledem na vynaložené zdroje přináší nejvyšší společenský užitek a to na základě principu Value for Money čili hodnoty za peníze.⁶ Půjde zejména o případy, kdy nebude nezbytné uvádět určité parametry nabízeného plnění či smluvních podmínek, jako vhodné příklady lze uvést např. kancelářské potřeby, pohonné hmoty, čisticí prostředky atd. Zadavatel u těchto komodit nemusí přezkoumávat lepší kvalitu, jelikož většina dodavatelů splňuje požadavky na předmět zakázky téměř identicky a zboží se liší právě pouze cenou.

Hodnocení nabídek podle základního kritéria *nejnižší nabídkové ceny* by nemělo v praxi činit problémy. Dané kritérium hospodárnosti je v praxi často používané, neklade totiž přílišné nároky na hodnocení a výběr nabídek. Zároveň je potřeba zvažovat, zda potenciálně nedojde k porušení kritéria efektivnosti a účelnosti vynaložených zdrojů, a to zejména v případě, kdy např. v průběhu realizace veřejného projektu posléze dochází k dodatečnému navyšování ceny nebo dokonce k neúčelnému vynaložení zdrojů tím, že se ukáže, že daný projekt nesplňuje očekávání.⁷

V případě, kdy si zadavatel zvolí kritérium *ekonomické výhodnosti nabídky*, musí si vždy zvolit dílčí hodnotící kritéria tak, aby vyjadřovala vztah užitné hodnoty a ceny, a která se musí vztahovat k nabízenému plnění. Mohou jimi být zejména nabídková cena, kvalita, technická úroveň nabízeného plnění, estetické a funkční vlastnosti, vlastnosti plnění z hlediska vlivu na životní prostředí, provozní náklady, návratnost nákladů, záruční a pozáruční servis, zabezpečení dodávek, dodací lhůta nebo lhůta pro dokončení (§78 odst. 4). O posouzení a hodnocení nabídek pořizuje hodnotící komise písemnou zprávu, kterou podepisují všichni její členové.

Tato dílčí hodnotící kritéria mohou být kvantitativní nebo kvalitativní povahy a musí být stanovena ve vztahu k předmětu plnění veřejné zakázky. Hodnotícími kritérii naopak nemohou být údaje vztahující se k osobě uchazeče, neboť tyto parametry jsou zadavatelem přezkoumávány v rámci posuzování splnění kvalifikačních předpokladů. Zákon poskytuje pouze demonstrativní výčet možných hodnotících kritérií (§ 78 odst. 4 zákona) a

---

⁶ FRANTIŠEK OCHRANA, *Zadávání, hodnocení a kontrola veřejných zakázek ekonomická analýza*. 1. vydání. Praha: Ekopress, s.r.o. 2008, s.13.

⁷ FRANTIŠEK OCHRANA, *Zadávání, hodnocení a kontrola veřejných zakázek ekonomická analýza*. 1. vydání. Praha: Ekopress, s.r.o. 2008, s.35.

lze je rozdělit na kritéria číselně vyjádřitelná a kritéria, která nelze číselně vyjádřit.⁸ Pokud hodlá zadavatel korigovat výši nabídkové ceny dalším dílčím kritériem, měl by tedy prokázat alespoň rámcovou úvahou jejich vzájemného vztahu. Mělo by být například zřejmé, proč zadavatel považuje za nutné hodnotit jednotlivé nabídky i na základě jiných dílčích kritérií než pouze dle nabídkové ceny, nebo proč se rozhodl pro hodnocení nabídek dle kritéria ekonomické výhodnosti nabídky. Zadavatel má možnost v rámci zpracování zadávacích podmínek dostatečný prostor pro to, aby detailně zadal veřejnou zakázku (včetně zadávací dokumentace) tak, aby nemusel již složitě hodnotit na základě dílčích kritérií hodnocení. Dílčí hodnotící kritéria odvozuje s ohledem na předmět a cíle veřejné zakázky. V nich je obsaženo očekávání zadavatele, co má být veřejnou zakázkou naplněno. Správný výběr hodnotících kritérií je tedy klíčový pro hodnocení a výběr veřejných zakázek.

Zákon příkladmo nabízí řadu dílčích hodnotících kritérií, které je možné v rámci zadávacích podmínek využít, avšak existuje varianta, aby si zadavatel formulovat svá vlastní kritéria. V tomto případě je nutné, aby takto stanovená hodnotící kritéria byla stanovena co nejpodrobněji a nejjednoznačněji. Musí respektovat základní zásady transparentnosti a nediskriminace, musí odpovídat charakteru a složitosti veřejné zakázky a současně musí umožnit zadavateli dané nabídky vyhodnotit. Jinými slovy řečeno, z každého hodnotícího kritéria musí být zřejmé, co se jím myslí, resp. jak má nabídka vypadat, aby mohla být v rámci tohoto kritéria co nejlépe hodnocena. Nedodržení tohoto požadavku pak může vést k rozdílnému pochopení obsahu kritéria, což je nepřípustné. Touto problematikou se zabíral např. Vrchní soud v Olomouci, který ve svém rozsudku sp. zn. 2 A 4/2000 řešil problematiku nedostatečně vymezeného obsahu hodnotícího kritéria, které mělo za následek podání nesrovnatelných nabídek, neboť někteří dodavatelé předložili doklad o bankovní záruce, jiní přislíbili bankovní záruku zajistit, někteří pak nabídli ručení svým majetkem a zbývající uchazeči na takový požadavek zadavatele vůbec nereagovali.

Hodnocení dle nejnižší nabídkové ceny lze považovat za objektivní a transparentní. Je zde eliminován subjektivní prvek hodnocení jednotlivých členů hodnotící komise. Z praxe jsou ale známé případy, kdy byla za nejvýhodnější cenu např. nakoupena počítačová technika, která se v praxi ukázala jako naprosto nevhodná pro zapojení do integrovaného informačního systému, proto lze souhlasit s názorem Šebesty, Podešvy, Olíka a Machůrka, že „u jiných, ne tak běžných druhů plnění (...) je pro zadavatele vhodnější zvolit jako základní hodnotící kritérium ekonomickou výhodnost nabídky.“⁹

---

⁸ ŠEBESTA, M., PODEŠVA, V., OLÍK, M., MACHUREK, T. *Zákon o veřejných zakázkách s komentářem*. Praha: ASPI, 2006, s. 310-311.

⁹ ŠEBESTA, M., PODEŠVA, V., OLÍK, M., MACHUREK, T. *Zákon o veřejných zakázkách s komentářem*. Praha: ASPI, 2006, s. 310.

Rozhodujícím předpokladem pro správné použití základního kritéria ekonomické výhodnosti nabídky a „dosažení co nejvyšší hodnoty za peníze daňových poplatníků“ je **správná volba dílčích hodnotících kritérií a jejich vah**, stanovených v procentech nebo v jiném matematickém vztahu mezi dílčími kritérii **nebo uspořádání dílčích kritérií podle významu bez udání vah**. Uvedení dílčích hodnotících kritérií v sestupném pořadí bez přiřazení procentuální váhy, zákon připouští pouze ve výjimečných případech, a to tehdy, když není objektivně schopen stanovit váhu (§ 78 odst. 7 zákona). Pokud zadavatel nestanoví váhy v procentech, vystavuje se riziku, že nebude schopen prokázat, že objektivně nebylo možno přiřadit dílčím kritériím procentuální váhy a také riziku, že nedodrží základní zásady zákona při samotném hodnocení. Zadavatel je povinen dílčí hodnotící kritéria a jejich váhu uvést v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení nebo v zadávací dokumentaci. V této souvislosti vycházím i z rozhodovací praxe Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, který v mnoha případech tuto problematiku řešil, viz rozhodnutí **VZ S 199/05 – 19. 1. 2006**, ve kterém je proveden výklad způsobu dílčích kritérií. *Obsah dílčího kritéria – výhodnost návrhu smlouvy o dílo nebyl zadavatelem blíže specifikován. Dílčí kritéria nesmí být formulována příliš obecně a nejednoznačně. Jednotliví zájemci si tak nemohli utvořit dostatečnou a jednoznačnou představu o tom, jaké konkrétní skutečnosti bude zadavatel v rámci předmětného kritéria hodnotit.*¹⁰

Při hodnocení nabídek je možné postupovat při zachování postupů stanovených v § 74 a násl. zákona, dvojím způsobem:

Členové hodnotící komise provádějí *hodnocení společně*, diskutují o jednotlivých nabídkách a společně provádějí jejich oceňování podle dílčích kritérií.

Členové hodnotící komise provádějí *hodnocení samostatně*, každý do svých formulářů. Mohou diskutovat o některých problémech, ale do formulářů zaznamenávají svůj názor.

První způsob je zejména při větším počtu dílčích kritérií kvalitativního charakteru nesporně časově značně náročný (dlouhé diskuse) a je spojen i s určitým nebezpečím, že někteří členové komise pod vlivem ostatních neuplatní své argumenty, jsou „přehlasováni“ nebo podlehnou autoritativnímu vystupování jiných členů komise. Vhodnější je proto spíše druhý z uvedených postupů. V tomto případě je provedeno vyhodnocení všech nabídek u každého z členů komise zvlášť a tvoří podklady pro závěrečné jednání komise. Nejjednodušší je zjistit celkový součet výsledných ocenění pro každou nabídku a podle získaných hodnot stanovit výsledné pořadí nabídek. Jsou-li stanoviska členů komise ve výraznějších

---

¹⁰ ŠEBESTA, M., PODEŠVA, V., OLÍK, M., MACHUREK, T. *Zákon o veřejných zakázkách s komentářem*. Praha: ASPI, 2006, s. 312.

rozporech, je samozřejmě nutné umožnit konfrontaci názorů a vyžadovat argumenty.

4. ZÁVĚR

Zadávání veřejných zakázek v České republice, ale i v rámci Evropské unie je často diskutovanou oblastí, a to nejen mezi odborníky na danou problematiku. Záležitosti spojené se zadáváním veřejných zakázek jsou sledovány také ze strany státních orgánů, či laické veřejnosti. Je tomu tak proto, že prostřednictvím veřejných zakázek jsou rozdělovány nemalé finanční částky, které jsou vynakládány jak z veřejných prostředků, tak i prostředků Evropské unie. Zavedením pravidel zadávání veřejných zakázek dochází k úsporám veřejných výdajů. Zavedením konkurenčního prostředí do zakázek zadávaných veřejným sektorem tak dochází ke snižování výdajů na investice. Tyto úspory se projevují ve veřejných rozpočtech, a následně také ve státním rozpočtu. Proto by toto téma mělo být v popředí zájmu všech osob majících zájem na co nejefektivnějším vynakládání veřejných prostředků.

Veřejná zakázka by tedy měla být pojata v zájmu hospodárného vynakládání veřejných finančních prostředků především v technicko-ekonomickém a nikoliv jen v právním aspektu. V praxi to znamená, že po právní stránce formálně správná aplikace zákona o veřejných zakázkách ne vždy přispívá ke zvýšení hospodárnosti veřejných výdajů. Všeobecně proklamovaný cíl zákonné regulace zadávání veřejných zakázek – dosáhnout co nejvyšší hodnoty za peníze daňových poplatníků, je bohužel stále velmi vzdálený.

Literature:

- FRANTIŠEK OCHRANA, *Zadávání, hodnocení a kontrola veřejných zakázek ekonomická analýza*. 1. vydání. Praha: Ekopress, s.r.o. 2008, 151 s., ISBN 978-80-86929-46-0.
- JURČÍK, R. *Zákon o veřejných zakázkách, komentář*, 1. vydání, Praha: C. H. Beck, 2006, 760 s., ISBN 80-7179-479-1.
- RAUS, D., NERUDA, R. *Zákon o veřejných zakázkách. Komentář*. Praha: Linde, 2007, 895 s., ISBN 978-80-7201-677-8.
- ŠEBESTA, M., PODEŠVA, V., OLÍK, M., MACHUREK, T. *Zákon o veřejných zakázkách s komentářem*. Praha: ASPI, 2006, 524 s., ISBN 80-7357-213-3.

Dny práva – 2010 – Days of Law, 1. ed. Brno : Masaryk University, 2010
<http://www.law.muni.cz/content/cs/proceedings/>

Contact – email

ekubisova@eurojust.europa.eu